

Slocknad poet

Kvällen var sen,
hösten lyste med svarta lågor.
Omgiven av ekon stod han vid fönstret,
som i sömn gick han ut med ett rep om pannan
att fånga månen.
Tomhänt kom han tillbaka,
det överkliga repet höll han fortfarande i hand,
Sist vi såg honom satt han ensam
vid en mörknad källa,
kråkorna berättade för varandra
att han tafatt talade med vinden
och plockade stjärnor med sina såriga fingrar -

Carl Emil Englund
Ur "Eko av sommaren" 1955